

897

ZARZĄDZENIE MINISTRA HUTNICTWA

z dnia 10 lipca 1954 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa resortu hutnictwa i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrę-

bie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez produkty (wyroby) nietypowe rozumie się produkty nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter jednostkowy lub małoseryjny, do których wyprodukowania zachodzi konieczność opracowania nowych receptur, lub które wykonywane są

według warunków technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Przez usługi nietypowe rozumie się roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

§ 2. 1. Podstawą do ustalenia cen produktów nietypowych lub opłat za usługi nietypowe, o których mowa w § 1, jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez dostawcę (zleceniobiorcę) według obowiązujących wzorów kalkulacji.

2. Kalkulacja powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na których podstawie dział głównego technologa przedsiębiorstwa wyznacza ilość i rodzaj materiałów podstawowych oraz czas robocizny bezpośredniej, potrzebnych na wykonanie danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej. Wyznaczenie ilości i rodzajów materiałów podstawowych powinno być dokonane w miarę możliwości w oparciu o obowiązujące normy zużycia materiałowego, a robocizny bezpośredniej — w oparciu o normy czasowe obróbki i montażu części w poszczególnych fazach produkcyjnych.

3. Komórka planowania przedsiębiorstwa ustala na podstawie otrzymanego materiału, o którym mowa w ust. 2, planowany koszt własny produktu lub usługi według zasad kalkulacji zawartych w obowiązujących instrukcjach, przyjmując:

- 1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzenia kalkulacji, przy czym narzut kosztów zakupu i odchyłeń od cen ewidencyjnych należy obliczać w stosunku do wartości materiałów wykazanej w kalkulacji; w przypadku konieczności korzystania z obróbki obcej należy w odrębnej pozycji wyszczególnić rodzaj obróbki oraz przewidziany jej koszt (na podstawie cennika bądź w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki);
- 2) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne, koszty zaopatrzenia materiałowego i koszty zbytu uwzględniające koszty dostawy franco stacja odbiorcza) — według procentowych narzutów wynikających z planu techniczno-przemysłowo-finansowego; wyliczenie narzutów kosztów wydziałowych przeprowadza się w oparciu o planowane stawki procentowe poszczególnych wydziałów uczestniczących w wykonaniu danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej.

§ 3. Ceny na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, ustalane będą:

- 1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 10.000 zł — przez dostawcę (zleceniobiorcę) w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Ministerstwo Hutnictwa w porozumieniu z ministerstwem (centralnym urzędem), któremu podlega odbiorca;
- 2) we wszystkich innych przypadkach — przez Ministerstwo Hutnictwa w porozumieniu z ministerstwem (centralnym urzędem), któremu podlega odbiorca.

§ 4. Upoważnia się do decydowania w sprawie ustalania cen, o których mowa w § 3:

- 1) dyrektorów centralnych zarządów przemysłu Ministerstwa Hutnictwa:
 - a) w razie nieosiągnięcia porozumienia przez dostawców i odbiorców (§ 3 pkt 1),
 - b) w przypadkach gdy wartość zamówienia wynosi ponad 10.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł;

2) dyrektora Departamentu Planowania Ministerstwa Hutnictwa — w przypadkach gdy wartość zamówienia przekracza 100.000 zł.

§ 5. 1. W przypadku gdy wartość zamówienia nie przekracza 10.000 zł, dostawca (zleceniobiorca) sporządza kalkulację, o której mowa w § 2, i przesyła w 2 egzemplarzach do odbiorcy w terminie 10 dni od daty otrzymania zamówienia (zapytania). Odbiorca (zleceniodawca) zawiadamia dostawcę w terminie 5 dni od daty otrzymania kalkulacji o przyjęciu ceny lub zgłasza w tym terminie zastrzeżenia.

2. Przyjęcie ceny przez odbiorcę następuje przez przesłanie dostawcy 1 egzemplarza kalkulacji podpisanej przez odbiorcę — dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu) i głównego (starszego) księgowego. W przypadku nieprzyjęcia ceny odbiorca zgłasza zastrzeżenie do proponowanej ceny (zgłaszając poprawki i uwagi do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych). Dostawca zawiadamia odbiorcę w terminie 5 dni od daty otrzymania zastrzeżeń (poprawek i uwag) o ich przyjęciu lub o skierowaniu wniosku o ustalenie ceny w trybie określonym w §§ 6, 7 i 8.

§ 6. 1. W przypadku gdy wartość całego zamówienia wynosi ponad 10.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł, dostawca przesyła w terminie 10 dni od daty otrzymania zamówienia wnioski wraz z kalkulacjami, o których mowa w § 2, do Ministerstwa Hutnictwa w 4 egzemplarzach i w 1 egzemplarzu do odbiorcy.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, przesyła się — w przypadku gdy wartość całego zamówienia:

- 1) wynosi ponad 10.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł — do właściwego centralnego zarządu przemysłu, któremu podlega dostawca;
- 2) przekracza 100.000 zł — do Departamentu Planowania Ministerstwa Hutnictwa

§ 7. 1. Ministerstwo Hutnictwa (Departament Planowania lub centralny zarząd przemysłu) przesyła w terminie 5 dni od daty otrzymania wniosku 2 egzemplarze wniosku i kalkulacji ministerstwu (centralnemu urzędowi), któremu podlega odbiorca, wyznaczając projektowaną wysokość ustalonej ceny. Odbiorca ze swej strony, jeżeli ma zastrzeżenia do otrzymanej kalkulacji, powinien w tym samym terminie podać je do wiadomości ministerstwa — centralnego urzędu (departamentu planowania lub centralny zarząd przemysłu), któremu podlega.

2. Ministerstwo (centralny urząd), któremu podlega odbiorca, może w terminie 5 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić zastrzeżenia co do proponowanej ceny, przesyłając 1 egzemplarz kalkulacji z poprawkami i uwagami co do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych. Niezgłoszenie w powyższym terminie zastrzeżeń uznaje się za zaakceptowanie proponowanej ceny.

3. W przypadku niezgłoszenia zastrzeżeń przez ministerstwo (centralny urząd), któremu podlega odbiorca, lub uzgodnienia wysokości ceny Ministerstwo Hutnictwa (Departament Planowania lub centralny zarząd przemysłu) przesyła do dostawcy w terminie 10 dni w 2 egzemplarzach decyzję o ustaleniu ceny. Dostawca obowiązany jest przelać natychmiast 1 egzemplarz decyzji do odbiorcy.

§ 8. W razie zgłoszenia zastrzeżeń przez ministerstwo (centralny urząd), któremu podlega odbiorca, Ministerstwo Hutnictwa (Departament Planowania lub centralny zarząd przemysłu), jeżeli z zastrzeżeniami się nie godzi, przesyła akta w terminie 5 dni od daty otrzymania zastrzeżeń do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen), zawiada-

mając o tym jednocześnie ministerstwo (centralny urząd), któremu podlega odbiorca.

§ 9. W przypadkach określonych w § 3 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 684), stosuje się bez względu na wartość całego zamówienia tryb przewidziany w § 5, a w przypadku nieosiągnięcia porozumienia — tryb przewidziany w §§ 6, 7 i 8.

§ 10. 1. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r., pozwalające ustalenie przez dostawcę w porozumieniu z odbiorcą limitu należności, uważa się wykonywanie nietypowych skomplikowanych remontów, kiedy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji.

2. Limit należności (cenę orientacyjną), o którym mowa w ust. 1, ustala się:

1) na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonywanych już przez dostawcę podobnych robót lub usług nietypowych;

2) szacunkowo w oparciu o przesłanki techniczne wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala dział głównego technologa (wydział techniczny) dostawcy w porozumieniu z komórką kosztów własnych.

4. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się bez względu na wartość całego zamówienia w trybie ustalonym w § 5, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala się w trybie określonym w §§ 6, 7 i 8.

5. Ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej zatwierdzonej przez Ministerstwo Hutnictwa po porozumieniu z ministerstwem (centralnym urzędem), któremu podlega odbiorca, jednak w wysokości nie przekraczającej uzgodnionego limitu.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Hutnictwa: w z. *St. Pierzynka*